

neobsahuje udání o tom, komu má býti vyplacen, vyplatiti dlužno majiteli. Jakožto místo platební může býti v checku udáno jen takové místo, kde má trassát obchodní závod (sběrna poštovní spořitelny, filiálka, závod odštěpný), aneb kde se děje zúčtování, při kterém jest trassát zastoupen. Místo platební může býti odchylně od místa vydání.

Není-li udáno vůbec místo platební, aneb nevyhovuje-li udané místo platební náležitostem zákonným, jest check splatný na tom místě, kde ústav, jenž jest trassátem, má své sídlo, nebo kde osoba nebo firma, jež jest trassátem, má svůj hlavní závod. Check jest na viděnou splatný, byť by i obsahoval jiné nebo neobsahoval vůbec žádné ustanovení o době splatnosti.

3. Indossace a přijetí.

Check, který zní na řád, lze indossamentem (girem, rubopisem) převést; opačné dohodnutí není závazné. Indossament, na jiný check napsaný, nemá checkového účinku. Indossací přecházejí všechna práva z checku na indossatáře, zvláště též právo check dále indossovati. Indossace, svědčící trassátovi, platí za kvitanci; indossace trassátova jest neplatná.

Přijetí (akcept) nemá u checku místa. Poznámka o přijetí, na check napsaná, platí za nedoloženou.

4. Postih (regres).

Majiteli checku ručí pouze majitel a indossovatelé za zaplacení obnosu checkového (závazek regresní). Připojil-li však některý indossovatel ke své indossací poznámku »beze správy«, »bez obliga«, neb jinou výhradu stejného obsahu, jest prost závazku ze své indossace. Jako vydatel a indossovatelé ručí též ten, kdo check nebo indossací naň napsanou spolupodepsal jako rukojmí (per aval).

O soudním stíhání regresních nároků platí předpisy o příslušnosti a předpisy procesní pro směnky vydané.

5. Poplatky.

Checky podlehají kolkovnému dvou krejcarů, checky však v cizině vydané nebo v cizině splatné, 5 krejcarů z každého kusu. Kolku prosty jsou však indossace a stvrzení přijetí, na checky takové napsané.

Immunita (v právu trestním) jest trvalé nebo dočasné vyjmutí určitých osob ze trestního stíhání nebo z pravomoci trestní státní, jemuž náleží, nebo v němž se zdržují. K osobám těmto náleží z pravidla:

1. **Panovník**; právnícky není to však správné, nepodlehá-li mocnář co nejvyšší orgán státní moci, jakožto zákonodárce a nejvyšší soudce zákonům jím vydaným a soudům jím zřízeným. Činy panovníkovy podlehají jen posouzení morálnímu ne však zákonnému, on jest, jak čl. I. zák. zák. stát. ze dne 21. prosince 1867 č. 145 ř. z. vyslovuje, posvátným, nedotknutelným a není nikomu zodpovědným.

2. **Členové císařského domu**. Dle zákona cís. domu podlehají tito v trestním ohledu jen císaři. Jako svědci v trestních věcech vyslýcháni jsou ve Vídni nejvyšším dvorním maršálkem (výn. min. spr. ze dne 14. května 1854 č. 8346), mimo Vídeň presidentem sborového soudu I. instance místa svého pobytu ve svém bytě a sice na základě delegace a jménem úřadu nejvyššího dvorního maršálka (§ 115 tr. ř.).

3. **Členové říšské rady** (§ 16 zák. ze dne 21. prosince 1867 č. 141 ř. z.), sněmů zemských (§ 1. zák. ze dne 3. října 1861 č. 98 ř. z.) a delegací (§ 23 zák. ze dne 21. prosince 1867 č. 146 ř. z.) nemohou pro hlasování učiněné ve svém povolání nikdy, pro projevy tu učiněné

pak jenom sborem, jemuž náleží (členové delegací, když není říšská rada současně shromážděná delegací, jíž náleží), v odpovědnost brání býti. Ku projevům v povolání učiněným náleží nejen projevy v zasedáních sboru, nýbrž i v komisích, ve výborech, nikoli však projevy pronesené ve klubech a ve shromážděních voličů. Sem náleží dále nejen řeči, nýbrž i jednotlivé výkřiky, ne však soukromé zábavy během zasedání. Ať jest obsah projevu jakýkoli, může zástupce lidu pro něj přece jen sborem, jemuž náleží, v odpovědnost brán býti. Rozdíl, který Binding a Finger v tomto směru činí mezi delikty slovními, jichž závažnost spočívá v představách a pocitech, jež ke slovům se pojí, a projevy, jimiž ku deliktům, které mimo sbor spáchati jest, se navádí nebo napomáhá, v tom směru, že jen na delikty prvního druhu se immunita vztahuje, kdežto druhé že trestnímu soudu podlehají, není ani zněním ani tendencí zákona odůvodněn. Účinek toho výjimečného postavení zástupců lidu však jen v tom se jeví, že oni pro hlasování nebo své projevy, i když tyto skutkovou povahu činu trestního zakládají, jen sborem, jemuž náleží, v odpovědnost brání býti mohou; oni jsou tudíž chráněni proti každé žalobě trestní. Tím však, že zástupce lidu pro své řeči žádným trestním soudem k odpovědnosti pohnán býti nemůže, nemá ještě právo páchat činy protizákonné. Jeho řeč, pokud odporuje normám zákona trestního, zůstává činem protizákonným, jehož veřejné vychvalování zakládá delikt dle § 305 tr. z.

Totéž privilegium, jako členové říšské rady, sněmů a delegací požívají dle § 13 zák. ze dne 10. června 1868 č. 53 ř. z. i členové komise pro kontrolu státního dluhu, kteří nemohou rovněž pro hlasování a projevy učiněné ve svém povolání nikdy brání býti v odpovědnost.

Členové říšské rady, sněmů a delegací požívají dále privilegia nedotknutelnosti v tom smyslu, že trestní řízení naproti nim jest omezeno. Oni nesmí totiž během doby zasedání (čímž se nerozumí období volební, nýbrž doba mezi otevřením a uzavřením zasedání (plen. nál. ze dne 25. listopadu 1886 č. sb. 992) pro činy trestní — leč, že by byli při činu dopadeni — beze svolení sboru, jemuž náleží, ani zatčeni, ani soudně stíháni býti. I ve případě dopadení při činu musí soud předsedovi sboru o zatčení ihned zprávu dáti. Žádá-li toho sbor, musí z vazby býti propuštěni, anebo stíhání po celou dobu zasedání býti zastaveno. Totéž právo přísluší sboru i při zatčení nebo vyšetřování, jež proti členu jeho nařízeno bylo mimo období zasedací. Tímto privilegiem může trestní právo žalobní při nepatrném činu trestním snadno promlčením zaniknouti, dříve než překážka vznesení obžaloby se odstraní. Nejvyšší soud prohlásil sice v nál. ze dne 7. září 1864 č. 1068 (Glaser II), že promlčení jest po dobu zasedání zastaveno, ježto promlčení jen tehda průchod má, když je tu možnost trestního stíhání, však tento náhled není odůvodněn ani zákonem a rovněž ani v praxi se neujal. Mezeru tuto hledí vyplniti osnova nového tr. zák., která v § 67 stanoví, že jsou-li tu pomíjející poměry, na základě jichž dle zákonného předpisu s trestním řízením dlužno sečkat, promlčení až do pominutí těchto poměrů se zastavuje.

4. Zpravodajové a rozšiřovatelé věrohodných sdělení veřejných jednání říšské rady a sněmů nemohou pro tato k zodpovědnosti pohnáni býti (§ 28 zák. tisk. ze dne 17. prosince 1862 č. 6 ř. z. z r. 1863). Toto privilegium vztahuje se jen na veřejná a nikoli

na tajná jednání, dále jen na jednání říšské rady nebo sněmů, ne však na jednání v komisích nebo ve výborech těchto sborů. Ohledně sdělování veřejných jednání delegací nemáme výslovného zákonného ustanovení. Veřejná jednání nezahrnují pouze řeči, nýbrž veškery události příslušného zasedání. Immunita vztahuje se nejen na sdělování celých jednání, nýbrž i na sdělování jednotlivých řečí a dále ke všem osobám, jež k tisku nebo rozšíření dotyčného tiskopisu byly přispěly. Ježto pak dle § 493 tr. ř. jen je-li zřejmým čin trestní, pro nějž osoba nějaká má býti stíhána, jest dovoleno od trestního stíhání této osoby z jistých důvodů upustiti a výrok soudu vyvolati, že obsah tiskopisu čin trestní zakládá, nemůže tudíž rovněž pro pravdivá sdělení veřejných jednání říšské rady nebo sněmů t. zv. objektivní řízení dle § 493 tr. ř. zavedeno býti (plen. nál. kas. s. ze dne 20. července 1882 č. sb. 452).

Dne 3. března 1896 vynesl dvůr kasační rozhodnutí ve příčině immunity neněmeckých řečí parlamentárních ve smyslu § 28 tisk. z. znění následujícího: Věrohodné zprávy o veřejném jednání říšské rady požívají výhod ustanovení § 28 tisk. z. i tehdy, byly-li řeči, které jsou předmětem zprávy, promluveny ve sboru zákonodárném jazykem neněmeckým. Ohledně těchto řečí vyloučeno jest též subjektivní stíhání a nepřípustno též objektivní stíhání tiskopisu ve smyslu § 493 tr. ř.

Dle osnovy úv. zák. ku novému tr. z. (čl. XIII.) má býti změněn § 28 tisk. z. v ten smysl, že věrohodné zprávy třeba ve výtazích o veřejných jednáních říšské rady, sněmů a delegací nezakládají nikdy čin trestní.

5. Osoby exterritoriální (viz. čl. Diplomacie a Exterritorialita) jsou vyjmuty z pravomoci státu, v němž se co exterritoriální zdržují (§ 61 tr. ř.); však povinnosti šetřiti ustanovení trestního zákona sprostěny nejsou. Zanikne-li tedy jich právo exterritoriality, mohou pro činy trestní spáchané za trvání jejího ku zodpovědnosti býti pohnány; rovněž i účastníci trestního činu, spáchaného osobou exterritoriální, podlehají zákonu trestnímu.

Indossace viz Giro.

Inrotulace spisů (srotulování čili seznámenání spisů) jest protokolární založení a seznámenání sporných spisů za účelem vynesení soudního rozsudku.

I. Inrotulace spisů má místo:

1. V řízení písemném:

a) po skončení řízení přípravného (instrukčního) (§§ 238—246 s. ř., §§ 313—323 západohal. s. ř.);

b) po skončení řízení průvodního a sice po provedení důkazu svědeckého a znaleckého a po případě po provedení důkazu spisy průvodními (§§ 172, 173 s. ř., dv. d. ze dne 23. září 1785, sb. z. s. č. 469 lit. w, § 200 s. ř., dv. d. ze dne 25. srpna 1783 sb. z. s. č. 179 lit. e, §§ 244—247 a § 272 západohal. s. ř.).

2. V řízení ústním:

a) po provedení důkazu svědeckého a znaleckého, po případě důkazu spisy průvodními;

b) po skončení řízení odvolacího a dovolacího, resp. po podání spisů odvolacích a dovolacích (§ 256 s. ř. a § 338 západohal. s. ř.).